

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева:

Датум: 19.04.2019. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ -
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА**

(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: МИРА (ЖИВАН) РАДОЈЕВИЋ
2. Ужа научна област за коју се наставник бира: ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

у које је први пут изабран: 22.04.2014.

за ужу научну област /наставни предмет: ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 22.04.2019.
2. Датум и место објављивања конкурса: 21.11.2018 „Послови“
3. Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУНазив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА, 15.11.2018

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме		Звање	Ужа научна област	Организација
1.	др Љубодраг Димић	Редовни професор	Историја Југославије	Филозофски факултет у Београду
2.	др Милан Ристовић	Редовни професор	Општа савремена историја	Филозофски факултет у Београду
3.	др Драган Богетић	Научни саветник		Институт за савремену историју

4.				
5.				

2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН
3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
4. Датум стављања реферата на увид јавности: 04.02.2019.
5. Начин (место) објављивања реферата: огласна табла Филозофског факултета у Београду
6. Приговори: 1

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 18.04.2019.**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата проф. др Мире Радојевић у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ДС/ПС 05/4-02 бр. 726/1-III-5

18.04.2019. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр.88/17, 27/18 и 73/18) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој IV редовној седници, одржаној дана 18.04.2019. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Мира Радојевић изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ, на Одељењу за историју, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ, због потребе Факултета, Одељења за историју.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 18.04.2019. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Мира Радојевић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18 и 73/18), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18), као и услове

прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1x Универзитету у Београду

1x Др Мири Радојевић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

1x Одељењу за историју

1x Стручном сараднику за радне односе

1x Шефу Одсека за правне послове

Проф. др Миомир Деспотовић

1x Архиви

Наставном и научном већу Филозофског факултета у Београду

Изабрани одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 15. новембра 2018. године у Комисију за избор колегинице др Мире Радојевић, ванредног професора на Одељења за историју, у звање **редовног професора** за ужу научну област **Историја Југославије** са пуним радним временом, на неодређено време, слободни смо да поднесемо следећи

Р Е Ф Е Р А Т

Колегиница Мира Радојевић рођена је 1959. године у Новим Карловцима. У месту рођења завршила је основну школу. Гимназију је похађала у Инђији. Студије историје на Филозофском факултету у Београду уписала је 1978, а дипломирала је 1985. године са највишом просечном оценом у својој генерацији 9,66. Постдипломске студије је окончала 1992. године одбравивши веома запажену магистарску тезу *Удружена опозиција 1935–1939. године*. Магистарски рад је објављен као посебна монографија 1994. године. На истом факултету, с подједнаким успехом, 2004. године одбранила је докторску дисертацију под називом *Божидар В. Марковић (1974–1946). Политичка биографија*.

У периоду од децембра 1986. до маја 1996. године колегиница Радојевић је радила као истраживач сарадник у Институту за савремену историју у Београду. Маја 1996. године изабрана је за асистента на предмету Историја Југославије и од тада је у радном односу на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду. Године 2007. године колегиница др Мира Радојевић је изабрана у звање доцента на предмету Историја Југославије, а 2014. у звање ванредног професора.

Стручна интересовања колегинице Радојевић превасходно су усмерена ка проучавању историје југословенске идеје, Првог и Другог светског рата, државно-правног уређења Југославије, спољне политике, демократије и парламентаризма, српског питања, српско-хрватских односа, интелектуалних и политичких елита, грађанских странака, послератне југословенске емиграције, додирних тачака историографије и књижевности. Хронолошки посматрано, њена стручна интересовања и истраживања обухватају цео XX век. У њиховом је средишту занимање за судбину појединца, али и читавих генерација стасалих на преломницама епоха обележених ратовима и идеологијама. Поуздану изворну основу за своје радове колегиница Радојевић је проналазила у историјској грађи, похрањеној у фондовима и збиркама више домаћих и страних архива и библиотека. Њене радове одликује и добро познавање објављених историјских извора, штампе, периодике, историографске, правне и политиколошке литературе, као и публицистике. Бриљантан стил писања издваја је из круга историчара генерације којој припада.

Колегиница Радојевић се први пут огласила у стручној периодици 1985. године. До избора у звање доцента објавила је једну монографију (*Удружена опозиција 1935–1939*, Београд 1994, стр. 257), 29 научних радова, два стручна рада (*Приче из XX века. Радна свеска из историје за 8. разред основне школе*, коаутор Љ. Димић, Нови Сад 2002; *Приче из XX века. Радна свеска из историје за 4 разред гимназије*, коаутор Љ. Димић, Нови Сад 2002) и шест приказа, а са саопштењима је учествовала на 12 међународних и домаћих научних скупова.

Научни биланс колегинице Радојевић, у периоду после избора у звање доцента (2007), више је него импресиван. Чине га три књиге: изузетно запажена и од стручне публике високо вреднована научна студија *Научник и политика. Политичка биографија Божидара В. Марковића 1874–1946* (Београд 2007, стр. 435), као и две монографије које су изашле из штампе после реизбора у звање доцента: *Милан Грол* (Београд 2014, стр. 320) и *Србија у Великом рату 1914–1918. Кратка историја*, (коаутор Љ. Димић, Београд 2014, стр. 298), потом 40 научних радова, објављених у међународним и домаћим научним часописима и зборницима радова (од реизбора у звање доцента објављено је 30 радова), 50 одредница у *Српској енциклопедији* (све су објављене после реизбора у звање доцента), осам биографија у *Српском библиографском речнику* (пет објављених после реизбора за доцента), један стручни рад (*Кратка историја Срба, Хронологија*, коаутори Т. Живковић и М. Шуица, Београд 2011) и пет приказа (два објављена после реизбора за доцента). За издавачку кућу „Klett“ написала је уџбеник *Историја за трећи разред Гимназије природно-математичког смера и четврти разред гимназије друштвено-језичког смера* (стр. 385), који је на основу одобрења Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и даље у употреби. Колегиница др Мира Радојевић је од избора у звање доцента учествовала са саопштењима на 26 домаћих и међународних научних скупова. Била је поуздани рецензент више монографија и зборника радова.

Монографија *Научник и политика. Политичка биографија Божидара В. Марковића 1874–1946* (Београд 2007, стр. 435) представља успели покушај да се на примеру политички ангажованог научника посматра судбина читавог једног нараштаја и сагледа утицај интелектуалног круга који је обликовао српску и југословенску политику у последњим годинама XIX и првој половини XX века. Колегиница Радојевић је пратила сложене друштвене појаве везане за политичка убеђења и учинак једне генерације српских интелектуалаца, вредновала карактеристике епоха које су трајно обликовале и обележиле читаве нараштаје и покрете, уочавала препознатљив траг који су време и политика утиснули у животе појединаца, нације и државе. Идеје, узор и обрасци политичког понашања, генерацијски сензибилитети о којима пише, преплетени са мноштвом догађаја из сфере личног и везаног за Божидара В. Марковића, веома пластично осликавају кључне преломнице историје Србије и Југославије и чине видљивијим процесе дугог трајања и сложеног карактера који су обележје XX век. Истраживање је показало у којој је мери и на који начин Божидар В. Марковић учествовао у кључним догађајима српске и југословенске историје – од протеста против диктаторске владавине Милана и Александра Обреновића, Ивандањског атентата, формирања и идеолошког обликовања српских и југословенских политичких странака, преко прихватања југословенске идеје,

Фидрјунговог процеса, Југословенског одбора, Српског пресбирија у Женеви, Југословенске демократске лиге, Конференције мира у Паризу, специјалних мисија које је обављао за српску владу у Првом светском рату, до учешћа у свим српско-хрватским покушајима споразума у годинама 1918–1941, ангажмана у влади Душана Симовића и мисије владе Краљевине Југославије у САД у Другом светском рату.

После реизбора у звање доцента, колегиница др Мира Радојевић је објавила монографију *Милан Грол* (Београд 2014, стр. 340). У питању је успели покушај да се научно протумачи политичка делатност Милана Грола током четири различита периода (епохе), који су обележили његов и животе генерације којој је припадао. Колегиница Радојевић је изложила богату политичку делатност Милана Грола током Првог светског рата, у раздобљу између светских ратова, у Другом светском рату и у периоду који је уследио после његовог окончања. Показало се да су историјске околности пресудно утицале да сваки од наведених периода у политичком ангажману Милана Грола одише бројним посебностима, али и да целокупно бављење политиком сведочи о интелектуалцу и политичару који није одступао од основних принципа усвојених у младости, не одричући се од идеала и настојећи да остане веран себи, а поштен према околностима и савременицима. Ауторка је веома упечатљиво указала на комплексне интелектуалне и емотивне светове које је Милан Грол стварао у себи и неминовне сударе које приватност интелектуалца и истакнутог актера политике има са стварношћу. Садржај књиге, коју чине поглавља „Пред искушењима Првог светског рата“ (стр. 26–89), „Страначки идеолог“ (90–191), „Између српства и југословенства“ (192–273) и „Против ветрењача“ (274–321), разоткрива у којој је мери Милан Грол био захтеван према себи, али и својој околини. У сталном преиспитивању, понекад противуречан, перманентно мисаон и речит, како показује ово истраживање, уз шарм и енергију, надасве је поседовао интелектуалност која је импресионирала савременике. Служећи истини, високог личног морала и самодисциплине, са осећањем личног позива и дужности, настојао је да као национални радник мења погледе српских политичара на политику, културу, друштво и улогу државе. У питању је историографско штиво које обилује филигранским анализама, јасном мишљу, разумевањем кључних проблема једног времена, високим литерарним стилем и задивљујућим научним имагинацијама.

Већ избор теме и идентификовање процеса о којима колегиница Радојевић пише у књигама посвећеним политичкој делатности и приватности Божидара Марковића и Милана Грола ставља на дневни ред српске историографије широки тематски круг питања везаних за наша скромна знања о људима који испуњавају историју, изнедрују идеје и носе процесе, а чији нам животи измичу, удући да улога и ангажман остају недовољно уочени. Како реконструисати животе који су премостили више различитих епоха, а притом остали забележени „само у траговима“, једно је од питања на које, и у методолошком смислу, ова књига нуде вредне одговоре. Колегиница Радојевић вреднује политички учинак читавих генерација и делатност „кругова“ истомишљеника који сазревају у истим околностима (хетерогене групе мислећих људи), идентификује кључна питања и проблеме које је пред један нараштај поставила историја, уочава значај постојећих институција, мери утицај доминатних идеја, појава и схватања. Такав приступ представља допадљив методолошки образац за истраживање личности и

њихове улоге у историји. И у том смислу књига *Милан Грол* колегинице др Мире Радојевић нова је и инспиративна.

После реизбора у звање доцента колегиница Радојевић је објавила и монографију *Србија у Великом рату 1914–1918. Кратка историја* (коаутор Љ. Димић, Београд 2014, стр. 298). У наведеној књизи аутор је прва три поглавља. У питању је покушај супротстављања видним настојањима да поуздана знања о Првом светском рату на Балкану буду потиснута и обезвређена ненаучним тумачењима, која настају под утицајем политичког чиниоца, имајући за циљ промену историографске перспективе, наметање нове слике епохе Великог рата, његових узрока и повода, виновника и жртава, резултата и последица. У питању је синтеза прибраних знања која баштини преваходно српска, али и савремена европска историографија о Првом светском рату и улози коју је Србија играла у годинама 1914–1918. О интересовањима ауторке речито сведочи композициони рељеф монографије који поред предговора чини шест маркантних поглавља и закључак. У првом поглављу, насловљеном *Од Берлинског конгреса до Сарајевског атентата*, колегиница Радојевић је представила историјски контекст унутар кога је Србија остварила свој државни, политички, војни, економски и културни успон. У тим деловима текста такође је указала на сложени однос младе балканске земље, каква је била Србија, са европским царевинама, Немачком и Аустроугарском, које су у настојању да посегну за светском моћи и остваре статус империјалних сила тежиле рату, планирале га и биле његови виновници. У другом поглављу монографије обрађен је почетак Великог рата. Посебну пажњу у том делу текста ауторка је посветио Сарајевском атентату и Јулској кризи, стању на европским фронтима, великим биткама и победама које је Србија остварила у 1914. години, односу са савезницима, сазревању државног програма Србије. Треће поглавље књиге посвећено је ратној 1915. години. Пратећи општи контекст ратних дешавања на европским фронтима ауторка је у наведеном поглављу темељно обрадила месеце мира и рата у 1915. години, повлачење преко Албаније и опоравак српске војске на Крфу, као и прилике и свакодневни живот у окупираној Србији. На страницама киге *Србија у Великом рату 1914–1918. Кратка историја* могу се пратити ослободилачки напор и херојски подвизи путем којих је српски народ сачувао своју државу и на крају Првог светског рата учинио да она прерасте у нову југословенску краљевину. Проблеми са којима се у тим годинама суочавао, како показује и ова студија, најчешће су по обиму и својој сложености премашивали његову објективну снагу, претили пропашћу, тражили непримерене жртве, али му и омогућили да обезбеди часно место у историји савремене Европе.

Научни радови колегинице др Мире Радојевић, објављени после избора у звање доцента, поред тога што се међусобно прожимају и концептуално чине јединство, могу бити груписани у више тематских целина. Прву од њих чине радови посвећени изучавању југословенске политичке емиграције после Другог светског рата и односу представника грађанских политичких партија према новој комунистичкој власти и југословенској држави. Том тематском кругу припада осам радова. Истраживачки резултати колегинице Радојевић презентовани у следећим радовима: „О федерализацији Југославије 1945. године“, *Дијалог повјесничара – историчара*, *Зборник радова са међународног научног скупа одржаног 26-28. септембра 2003. у Задру*, књ. 8,

Загреб 2005, стр. 203–218; „Српска политичка емиграција после Другог светског рата“, *Велике силе и мале државе у Хладном рату 1945-1955. Случај Југославије, Зборник радова са међународног научног скупа одржаног 3-4. новембра 2003. у Београду*, Београд 2005, стр. 265-274; „Савез Ослобођење (1949-1990)“, *Дијалог повјесничара – историчара, Зборник радова са међународног научног скупа одржаног 4-7. новембра 2004. у Вршцу*, књ. 9, Загреб 2005, 381-396; „Милован Ђилас и српска политичка емиграција (1954-1995)“, *Токови историје*, 2007, 4, стр. 118-135. Наведени радови указују у којој је мери и на какав начин нова комунистичка власт настојала да питање државног уређења разреши у складу са сопственим виђењима „демократских“ и „федералних“ принципа и скрећу пажњу на отпор који су таквом типу државног уређења пружали представници српске и југословенске политичке емиграције и странке српске грађанства. Истом тематском кругу припадају и радови које је колегиница Радојевић објавила после **реизбора** у звање доцента: „Живети и радити у емиграцији. Савез 'Ослобођење' (1949-1990)“, у: *Југославија у хладном рату. Прилози истраживањима*, Београд 2010, стр. 97-110; „Југословенска политичка емиграција и дисиденство у Југославији (Подршка савеза 'Ослобођење' демократској опозицији“ у: *Disidenstvo u suvremenoj povjesti*, Zagreb 2010, str. 271-291; „Југословенска послератна емиграција и Јосип Броз Тито, Наша реч о сукобу са ИБ-ом 1948-1949“, *Тито – виђења и тумачења, зборник радова*, Београд 2011, стр. 101-116; „Милан Гавриловић о идеји Балканске заједнице 1941-1945“, *Наша прошлост*, зборник радова, 13, Краљево 2012, стр. 175-187. У наведеним радовима колегиница Радојевић је показала на који је начин део интелектуалне, демократске и југословенски опредељење претежно српске емиграције сагледавао прилике у југословенској држави, вредновао потезе власти, тумачио политику Јосипа Броза Тита, посматрао сукоб са Информаионим бироом у контексту могућег пораза комунизма у Југославији и свету. Анализирана је делатност „мислеће мањине“, која се у емиграцији залагала за демократску обнову Југославије, међунационални споразум југословенских народа, сарадњу балканских држава, „ослобођење“ од националних искључивости. Истраживања су „отворила“ бројна питања везана за однос политичке емиграције и југословенске државе, указала на могуће начине решавања конкретних политичких и економских проблема у земљи, скренула пажњу на суштину „погледа“ који су стизали „са стране“, разоткрила сложене односе између српске и хрватске емиграције и друго.

Другу тематску целину чини 10 радова, насталих после избора и реизбора у звање доцента. У питању су текстови који се тичу кључних друштвених питања, српско-хрватских односа, јавне делатности и приватности политичких и интелектуалних елита. У ту групу, сасвим условно, могу бити сврстани следећи научни радови: „Сведочанства о Народној одбрани“, *Војноисторијски гласник*, 2004, 1-2, стр. 109-135; „Врбаска бановина у време шестојануарског режима (државно-правне расправе)“, *Светислав – Тиса Милосављевић, Зборник радова са округлог стола „Светислав Тиса Милосављевић“ одржаног 16. октобра у Бањалуци*, Бањалука 2006, стр. 37-48; „Не заборавити и мерити. Милан Грол (1876-1952) и његов круг“, *Приватни живот код Срба у двадесетом веку*, Београд 2007, стр. 411-443; „Ивањдански атентат и млађа интелигенција. Случај Божицара В. Марковића“, *Мешовита грађа*, Београд 2007, бр. 28, стр. 203-224. У наведеним текстовима може се сагледати део јавне делатности

Јована Скерлића и водећих српских писаца и интелектуалаца око настанка и деловања организације „Народна одбрана“, уочити доминантне политичке идеје, убеђења и морал више политичких генерација, регистровати политички сукоби и ставови главних актера политичких борби о кључним питањима функционисања и опстанка српске и југословенске државе (територијално, национално, династичко, економско, културно...). Истом тематском кругу припадају и радови које је др Мира Радојевић објавила после **реизбора** у звање доцента: „Божидар Божа Марковић и Хрвати“, у: *Serbo-croat relations: political cooperation and national minorities*, Сремска Каменица 2009, стр. 21-29; „Хрватске аспирације на Срем и целу Војводину“, *Летопис Матице српске*, бр. 6, јун 2009, стр. 1292-1309; „Неколико слика из сарадње Милана Ракића и Милана Ђурчина“ у: *Хрватско-српска сарадња у политици и култури, Трећи међународни научни скуп о хрватско-српским односима у Голубићу 2010*, Нови Сад 2010, стр. 9-27; „Милорад Драшковић у Првом светском рату“, *Наша прошлост, зборник радова*, 11, Краљево 2010, стр. 9-30; „Емигрантска влада Краљевине Југославије о страдању Срба у Независној Држави Хрватској (1941-1943) – Погледи и залагања Милана Грола“, *Глас СДХХ САНУ, Одељење историјских наука*, књ. 16, Београд 2012, стр. 465-494; „Сима Марковић против 'Обзнане' (1920-1921)“, у: *Друштвено-политичка и научна мисао и делатност Симе Марковића*, Београд 2013, стр. 91-115. У наведеним радовима анализиран је однос појединца према нацији, међунационалним односима и заједничкој држави. Сагледани су јавни рад, политички ставови и приватни ангажман више појединаца и читавих „кругова“ мислећих људи везаних за реализацију југословенске идеје, српско-хрватско зближење и сарадњу у сфери културе и политике, репресију према „класном непријатељу“, идеју демократије.

Трећој тематској групи радова, коју је колегиница Радојевић објавила после избора и реизбора у звање доцента, припадају они који имају методолошки и историографски карактера, а садржајно су везани за историју југословенске државе. У питању је укупно 11 радова: „Још једном о уџбеницима историје“, *Токови историје*, 2006, 3, стр. 193-199; „Биографије у српској историографији“, *Токови историје*, 2007, 1-2, стр. 191-201; „Династија Карађорђевић у дневницима и сећањима самосталаца“, *Нововековне српске династије у мемоаристици, Зборник радова са научног скупа одржаног 28-29. маја 2007. у Београду*, Београд 2007, стр. 181-200; „Биографије и њихови извори“, *Зборник радова са стручних скупова секције историчара Музејског друштва Србије*, Крагујевац – Београд – Краљево 2008, стр. 79-83; „Stereotipi o jugoslovenstvu“, *Myths and Stereotypes of The Nationalism and Communism in Ex Yugoslavia. Zbornik radova sa medjunarodnog naučnog skupa održanog 9. maja 2008. u Novome Sadu*, Novi Sad 2008, str. 43-52. Ауторка у њима њима, на основу властитих истраживачких искустава, пише о тешкоћама које прате фундаментална историографска истраживања, проговара о новинама у приступу прошлости и разумевању историје, указује на правце развоја савремене историјске науке, заговара стручни дијалог као пут који води разрешењу постојећих стручних контроверзи. Од посебне је важности идентификовање митова и стереотипа који „жилаво“ опстају насупрот проверљивим историографским знањима о историји југословенске идеје и југословенске државе. Овом тематском кругу припадају и научни радови које је колегиница Радојевић објавила после реизбора у звање доцента: „Стереотипи о

југословенству“, *Myths and Stereotypes of the Nationalism and Communism in ex Yugoslavia*, Нови Сад 2008, стр. 43-52; „Колективно сећање није у кризи“, *Летопис Матице српске*, бр.6, децембар 2009, стр 964-968; „Други светски рат у савременој историографији“, у: *Домети српске и европске историографије у последње две деценије (1900-2009)*, Београд 2010, стр.211-220; „Распад Југославије у уџбеницима историје“, *Српско-хрватски односи у XX веку – двадесет година од почетка рата, зборник радова*, Нови Сад 2011, стр. 211-221; „Библиотека `Политика и друштво` (1937-1941)“, у: *Наука и политика, Зборник радова са научног скупа (Пале, 22-23, мај 2010)*, књ. 5, том 1, Пале 2011, стр. 589-605; „Савремена српска историографија о југословенско-совјетским односима у Другом светском рату“, *Српско-руски односи од почетка XVIII до краја XX века*, Српска академија наука и уметности, Научни скупови, Књига CXXXVI, Одељење историјских наука, Београд 2011, стр. 205-218. У средишту интересовања ауторке је криза националне и политичке мисли која је захватила српски народ у последњој деценији 20. века, утицала на „повратак“ прошлости који није увек био критички и рационалан, остављајући препознатљив траг у савременој историографији и уџбеничкој литератури.

Целину за себе у научном ангажману колегинице Радојевић представљају радови посвећени спољној и унутрашњој политици југословенске државе (4 научна рада). Када је у питању историја спољнополитичких односа које је српска и југословенска држава успостављала са својим суседима, европским државама и великом силама нужно је скренути пажњу на следеће радове објављене после реизбора у звање доцента: „Емигрантска влада Краљевине Југославије о југословенско-совјетским односима (Поглед Милана Гавриловића)“, у: *Ослобођење Београда 1944, Зборник радова*, Београд 2010, стр. 31-51; „О идеји српско-бугарског јединства током Првог светског рата (Прилог проучавању)“, *Први светски рат и Балкан – 90 година касније, тематски зборник радова*, Београд 2011, стр. 19-32; „Српско-чешка сарадња током Другог светског рата (Прилог проучавању)“, *Од Мораве до Мораве II. Из историје српско-чешких односа (Od Moravy k Morave II. Z historie česko-srbských vztahů)*, Нови Сад 2011, стр. 141-159; „Предговор“ у: *Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1935. годину*, књ. VI, пр. Н. Петровић, Београд 2011, стр.V-XVIII. У њима је ауторка темељно истражила и прецизно презентовала варијанте јужнословенског уједињења, указала на последице сукоба балканских држава (Први и Други балкански рат) на развој догађаја и ратна дешавања у Великом рату, контакте српских и бугарских политичара и интелектуалаца током тог ратног окршаја и место које је у Првом светском рату имала идеја о српско-бугарском јединству. Такође, анализирани су и најзначајнији проблеми везани за спољну политику југословенске краљевине, југословенско-совјетске и југословенско-чешке односе у Другом светском рату, интелектуалне везе и односе у рату, као и настојање интелектуалаца да и у будућности буде сачуван облик грађанског друштва у њиховим домовинама.

Бројни су научни радови колегинице Радојевић, објављени после реизбора у звање доцента, који се односе на историју политичких идеја и унутрашње-политичке прилике у српској и југословенској држави. Том тематском кругу, сасвим условно, припада шест научних радова: „Цивили и официри. Искуство Самосталне радикалне странке (1903)“, *Војноисторијски гласник*, 1/2008, стр 23-37; „Народ, држава,

режим...(Прилог проучавању проблема)“, у: *Nations, States and Diasporas of the former Yugoslavia, Нација, држава и дијаспора на простору бивше Југославије*, Сремска Каменица 2010, стр. 109-120; „Јосип Броз Тито и корени југословенске федерације“ у: *Facing the Past, Searching for the Future: The History of Yugoslavia in the 20 th Century, Суочавање са прошлошћу – Пут ка будућности: Историја Југославије 1918-1991*, Сремска Каменица 2010, стр. 371-378; „Југословенска идеја као део југословенског културног наслеђа“, *Огледи о југословенском културном наслеђу. Зборник радова са научног скупа Оквири конституисања југословенског културног наслеђа*, ур. И. Ковачевић, Београд 2012, стр. 21-37; „Югославянская государственная и национальная идея в период Первой мировой войны“, у: *Народы Габсбургской монархии в 1914-1920гг: от национальных движений к созданию национальных государств*, том I, Москва 2012, стр. 397-404; „On the Problem of Democracy and Parlamentarianisam in Yugoslavia between the Two World Wars“, *Историјски записи*, бр. 3-4, Подгорица 2012, стр. 99-110. У наведеним радовима колегиница Радојевић је обрадила посебности које су карактерисале погледе на националне и политичке проблеме између војних елита и представника грађанске демократије, занимала се за проблеме демократије и парламентаризма у виђењима различитих социјалних категорија у међуратној Југославији; анализирала је бројна питања и проблеме проистекле из различитог односа водећих националних елита (српске и хрватске) према држави с једне и режиму с друге стране, као и методама за које су се одлучивале у политичкој борби.

* * *

После избора у звање ванредног професора колегиница проф. др Мира Радојевић је објавила: две нове монографије, једна од раније написаних књига доживела је друго издање на енглеском и издање на македонском језику; 33 научна чланка, расправе и уводне студије; 13 биографских одредница у *Српској енциклопедији* и *Српском библиографском речнику*; један уџбеник историје за трећи и четврти разред гимназије. У истом периоду (од избора у звање ванредног професора) колегиница Радојевић је била: уредник 2 зборника научних радова; објавила је 16 критичких приказа; учествовала је са рефератом на 14 научних скупова и научних семинара; одржала је 1 предавање у иностранству и 2 предавања у Коларчевој задужбини; рецензирала је 17 књига.

Након избора у звање ванредног професора колегиница Радојевић је у коауторству са академиком Василијем Крестићем објавила књигу *Јасеновац*, САНУ, Посебна издања, књига DCLXXXVI, Председништво, књига 7, Београд 2017. Иако мањег обима, овај рад има велики значај с обзиром на веома успео покушај да се у кратком прегледу прикажу најзначајнији историјски догађаји везани за постојање овог злогласног логора у Другом светском рату, затим први покушаји откривања истине о њему, постојећи историографски резултат, однос револуционарних послератних власти према споменичкој култури српских жртава и контроверзни став савременог доба. Треба додати да овај преглед домаћем читаоцу, укључујући и историчаре, даје низ корисних информација и путоказа, а страном, с обзиром на то да је књига преведена на

енглески, један мање познат и свесно потискиван део српске историје који из цивилизацијских разлога не би требало да буде заборављен.

Осим ове књиге, колегиница Мира Радојевић је током прошле године завршила први том волуминозне синтезе о српском народу у међуратном периоду: *Српски народ и југословенска краљевина, I, Од југословенске идеје до југословенске државе*, СКЗ, Београд 2018. Као врстан познавалац историје југословенске идеје, учинила је велики напор да добрим делом сасвим новим методолошким приступом, уз коришћење до сада мање познатих историјских извора и поштовање постојеће историографске и друге литературе, са дистанце од једног века након стварања југословенске државе покуша да одговори како је српска идеја постепено прерасла у југословенску, због чега је интелектуална и политичка елита у једној застрашујућој самообмани, а ради југословенског циља, упорно понављала тезу о јединственом троименом или троплеменом народу Срба, Хрвата и Словенаца, потирала жртве које су дали Срби, стварала прву југословенску државу помирења... Смело постављајући питања која су до скоро била незамислива у нучној историографији, анализирала је низ неистина и полуистина које су уткане у ту илузију, понашање појединаца, њихова болна искуства, раскорак између идеала и стварности... С обзиром на то да ово њено истраживање, настало као круна двадесетогодишњег проучавања садржи више стотина коришћених наслова, неопходно је истаћи да у домаћој историографији има мало дела која обухватају толико дуг временски распон. Притом, оно што је такође неопходно нагласити је да је ова књига у сваком свом сегменту проверљива, јер је обogaћена изузетно богатим научним апаратом. Кроз период дужи од једног века колегиница је анализирала политичку и националну мисао безброј истакнутих личности, еволуцију погледа, њихове рефлексије на друштво, задивљујућу самодисциплину једног народа чија историја показује да су га упоредо усмеравала два процеса: борба за демократију и борба за стварање самосталне националне државе у којој ће живети сви Срби. Истовремено, протумачила је многе истине и заблуде, искреност и неискреност оних који су ушли у југословенску државу, њихове улоге, однос према југословенској заједници, трајност једних и привременост других жеља. Ма колико сва ова питања била повремено сложена за разумевање, будући да задиру и у сферу државноправних односа, колегиница Радојевић је показала ванредну способност да о сложеним стварима пише разумљиво за сваког читаоца, а подстицајно за историчара. Истовремено, њен је стил ретко допадљив и препознатљив у домаћој историографији.

Упоредо с овим новим књигама, књига *Србија у Великом рату 1914-1918*, објављена је на македонском језику, по други пут на енглеском језику и, по први пут, на словачком. Може се рећи да и те чињенице представљају реткост, будући да се не дешава често да једна историографска књига буде објављена на више језика и да доживи више издања.

Осим нових књига, колегиница Радојевић је **после избора у звање ванредног професора** у научним часописима и зборницима радова објавила 33 научна чланка, расправе и студије, које представљају једну органску и мисаоно кохерентну целину. Ипак, ради прецизнијег указивања на њено досадашње научно дело, слободни смо да, савим условно, скренемо пажњу на неколико хронолошких и тематских подцелина унутар којих се они могу сврстати, посматрати и вредновати. Напомињемо да ови

радови садржајно прекорачују границе типологије и сврставања за које смо се определили у овом реферату и да су тематски повезани и са другим областима ауторових истраживачких интересовања, са којима чине нераздвојну целину.

Радови посвећени догађајима, појавама и процесима везаним за Први и Други светски рат представљају значајну тематску област којој је колегиница Радојевић била посвећена претходних година. У питању је 7 научних радова који из бројних углова, аналитички и синтетички, обрађују тему Првог и Другог светског рата. Унутар тог широког тематског круга питања може се уочити и више радова који се могу, сасвим условно, сврстати међу текстове који спајају историју рата са историјом интелектуалног живота. У њима ауторка настоји да одреди место Србије у Великом рату, укаже на односе које је та држава имала са савезницима, реконструише догађаје везане за дешавања у конкретним ратним годинама, скрене пажњу на размере и трагику страдања, још једном одмери зрелост политичких чинилаца и размере злочина који су били саставни део историје ратовања и страдања Срба у Првом и Другом светском рату. У питању су следећи радови: „Србија в великой войне 1914–1918 годов, Начало великой войны, Сараевское покушение и Июльский кризис“, *Нёман. Ежемесячный литературно-художественный и общественно-политический журнал*, Минск, сентябрь, 9/2014, стр. 140–174 (коаутор: Љ. Димић); „Краљевина Србија и њене савезнице 1914. године“, у: *Црна Гора у Првом свјетском рату*, зборник радова, Цетиње 2014, стр. 29–53; „Србија 1914“, *Летопис Матице српске*, год. 190, април 2014, књ. 493, св. 4, стр. 510–518; „Неколико слика из Србије у пролеће 1915. године“, у: *Голија*, год. XII, бр. 21, Никшић 2015, стр. 16–21; Предговор у: Владимир Ј. Радојевић и Добросав Ј. Миленковић, *Пропаст српских регрута*, Нови Сад – Београд 2016, стр. 5–20; „Емигрантска влада Краљевине Југославије и мађарски злочини у Бачкој (1941–1944)“, у: *Споменица академику Чедомиру Попову*, Нови Сад 2017, стр. 553–586. Обради наведених тема ауторка је приступала проблемски. Радови показују да су крај рата и његови биланси потврдили да је 1918. настао сасвим нови свет, изграђен на рушевинама великих империја. Нашавши се на крају рата међу победницама, Србија, како показују ова истраживања, није ни могла назрети размере искушења и разочарења која ће српски народ проживети у држави за коју је жртвовао четвртину свога становништва.

Изучавање политичке емиграције стална је област интересовања колегинице Радојевић. У периоду од избора у звање ванредног профсора научној јавности су презентована 2 рада која припадају том тематском кругу. У питању су радови „Савез ’Ослобођење’ о спољној политици југословенске државе (1948–1961)“, *Annales, Analiza istrske in mediteranske študije, Annali di Studi istriani e mediterranee, Annals for Istrian and Mediterranean Studies*, Series Historia et Sociologia, 24, 2014, 4, str. 681–690. и „Пред избором: српска политичка емиграција на крају Другог светског рата“ *Војно-историјски гласник*, бр. 2/2016, стр. 156–181. У наведеним текстовима указано је на ставове које је заступала југословенска демократска опозиција у емиграцији, заинтересована за смену власти у Југославији, алтернативе које су стајале пред њеним представницима на крају Другог светског рата и смерове којима се кретала историја појединца и народа у годинама и деценијама које су наступиле после 1945. године. Опредељеност за равнаторски покрет и резервисаност према идеологији КПЈ

одредили су судбину српске политичке емиграције. Пажљиво праћење међународних односа, чему је емиграција посвећивала велику пажњу, било је у функцији препознавања процеса који су у долазећем времену могли да доведу до рушења режима и повратка у земљу. Основна карактеристика наведених радова је добра изворна утемељеност, изузетно разумевање проблема о којима аутор пише, допадљив стил историјског исказа који на најбољи могући начин, спајајући историјске садржаје са прецизном мишљу и богатим језиком, Миру Радојевић издваја из круга савремених историчара.

Историографске теме, питања и проблеми имали су важно место у научном раду колегинице Радојевић и у времену после избора у звање ванредног професора. Том тематском кругу припада 7 радова у којима она критички вреднује архивске изворе, дневничке белешке, сећања и мемоарске радове значајних личности историје, указује на важност текстова који се тичу прекретних догађаја XX века, скреће пажњу на место појединих личности у историји и историографији, „отвара“ теме којима историографија није посветила довољну пажњу независно од њиховог значаја, суочава се са искушењима пред којима се налазила српска историографија и њени писци у другој половини XX и првим деценијама XXI века. У питању су следећи радови: „Страна мемоаристика о Србији у Великом рату (1914–1918)“, у: *Православни свет и Први светски рат*, Зборник радова међународног научног скупа, ур. Владислав Пузовић, Београд 2015, стр. 303–316; „Мемоари кнеза Трубецког као извор за историју Србије у Првом светском рату“, *Србија и Русија 1814–1914–2014*. Међународни научни скуп, 13–14. октобар 2014. године, ур. М. Војводић, САНУ, књ. CLV, Научни скупови, Одељење историјских наука, књ. 38, Београд 2016, стр. 185–208; „Die Oktoberrevolution in der jugoslawischen (serbischen) Historiografie“, *Arbeitsbewegung geschichte, Zeitschrift für historische studien*, 2017/I, 81–100; „Развој југословенске (српске) историографије о Великом Октобру“, *Српска политичка мисао*, бр. 3/2017, стр. 13–33; „Искушења савремене српске историографије“, у: *Studia Balkanica Bohemo-Slovaca*, VII, *Příspěvky přednesené na VII. mezinárodním balkanistickém sympoziu v Brně ve dnech 28. – 29. listopadu 2016*, editoři: Václav Štěpánek – Jiří Mitáček, Brno 2017, 65–78; „Чешке теме у Српском књижевном гласнику (1920–1938)“, у: *Od Moravy k Moravě. Od Morave do Morave*, III, *Z historie česko-srbských vztahů*, Editoři: Václav Štěpánek a Ladislav Hladký, Brno 2017, 237–259; „Милан Недић у српској историографији“, *Контроверзе у српској историографији*, ур. Михаило Војводић, САНУ, Циклус предавања, књ. IV, Београд 2018, стр. 83–99. Радови посвећени историографским темама посредно говоре о мноштву области интересовања које историчаре са ових простора спајају са колегама у иностранству (словенски свет, балканске државе, европски историчари). Закључак је ауторке да су развој историографије, њена тематска разумејеност и изворна утемељеност у многоме зависила од владајуће идеологије и типа друштвеног уређења. Истраживања показују да је нужна контроверзност историје, али и историографије, једна од тема која искушава критичност историчара. Међу узроцима тих искушења колегиница Радојевић види она која проистичу из: природног развоја науке о прошлости (усавршавање методологије, унапређење теоријске мисли, настојања што прецизнијег сагледавања прошлости и нужности осавремењавања, упућеност на методе и

истраживачке технике других наука, појава нових извора која нужно мењају историографску слику прошлости...); изазова који су историји као науци упућени на прелазу из XX у XXI век, а тичу се радикалне промене друштвено-политичке стварности (система) после краја Хладног рата, што је неминовно утицало на ревизију историографске слике прошлости; најзад проблема које је изазвало разбијање и распад југословенске државе и „отварање“ дуго потискиваних тема, појаве нових историјских извора, али и нових историографских (често политички обојених) тумачења која инсистирају на „политичкој коректности“, а не на утврђивању истине о прошлости, нових вредносних судова у којима политика настоји да арбитрира над струком. Историографске анализе колегинице Радојевић указују на значај и недовољну искоришћеност појединих историјских извора, посебно оних у којима актери догађаја сведоче о свом месту и улози у историји. Значај критичког сагледавања „колективног сећања“ још једна је од тема о којој колегиница Радојевић пише. То важи и за проблеме у тумачењу прошлости који проистичу из потребе за упоредном анализом улоге личности у историји и начина њиховог сагледавања и разумевања у историографији.

Спољна и унутрашња политика југословенске државе у међуратним, ратним и послератним годинама још је једна од области којима је колегиница Радојевић, после избора у звање ванредног професора, била посвећена. Том тематском кругу питања припада 8 научних радова, објављених на српском и више европских језика. По форми различити и тематски разуђени, ти текстови указују на несталну природу српско-руских односа у XX веку, односе српске грађанске левице према совјетској стварности, суштину југословенске спољне политике у годинама пред Други светски рат, место и улогу Српске православне цркве у успостављању бољих односа унутар православног света и међу балканским државама, страначку политику у предвечерје европских ратова. У питању су следећи радови: „Српско-руски односи (1914–1990)“, у: *Руски некропољ у Београду. Знамење историјског пријатељства*, Београд 2014, стр. 46–63; „Сербско-руские отношения (1914–1990)“, *Русский некрополь в Белграде. Символ исторической дружбы*, Белград 2014, стр. 48–67; „Сербские левые и Советская Россия. 'Туманы' Драгиши Васича“, у: *Из историје Србије и руско-сербских веза 1812 – 1912 – 2012*, Москва 2014, стр. 191–209; Предговор у: *Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1938. годину*, књ. IX, пр. Јелена Ђуришић, Београд 2014, стр. V–XXII; „Serbian Orthodox Church cooperation and frictions with Ecumenical Patriarchate of Constantinople and Bulgarian Exarchate during interwar period“, *Studia academica šumenesia*, 2, 2015, 126–143 (коаутор: Срђан Мићић); Предговор у: *Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1940–1941. годину*, књ. XI, пр. Драган Теодосић, Београд 2015, стр. V–XXIII; „Самостална радикална странка у борби за препород унутрашње управе (1901–1914). Утисци и сећања“, *Држава и политике управљања (18–20. век)*, зборник радова, ур. Петар В. Крестић, Београд 2017, стр. 103–121; „Демократска странка и споразум Цветковић–Мачек“, *Глас CDXXVIII Српске академије наука и уметности, Одељење историјских наука*, књ. 18, Београд 2018, стр. 513–532. Наведени радови својим садржајем обогаћују постојећа знања о међудржавним односима, указују на значај традиционалних и верских институција у

међусобној сарадњи држава и животима народа, разоткривају утицаје које остварују појединци у међународној политици. Колегиница Радојевић пише о перепцији Русије/СССР-а од страна маладих српских интелектуалаца и променама које слика Совјетског Савеза и совјетске стварности трпи с протоком времена. Анализирани су политички потези власти на спољном и унутрашњем плану, али и изнета суштина критике опозиције уз уочавање бројних видова промена и одступања од претходних ставова. Слика спољне политике и унутрашњих прилика коју нуде радови колегинице Радојевић је исторична (променљива). Истраживања колегинице Радојевић су показала да спољна и унутрашња политика социјалистичке Југославије, за разлику од оне коју је водила југословенска краљевина, у највећој мери није била српска политика или барем она у којој би српска нација (а и Србија као део Југославије) успевала да сачува део својих спољнополитичких и унутрашњеполитичких традиција, утицаја и приоритета.

Изучавање историје идеја и интелектуалне историје представља трајну област интересовања колегинице Радојевић. Тим темама посвећено је 10 радова објављених после избора у звање ванредног професора. У њима аутор указује на морални профил српског грађанског интелектуалца, идентификује политичке погледе, ставове и односе неких од личности које су чиниле најкреативнији део српске интелектуалне и политичке сцене у првој половини XX века (Ј. Жујовић, Ј.М. Јовановић, Љ. Стојановић, Ј. Цвијић, Д. Васић...), проговара о кључним питањима српске и југословенске историје. Истраживања су разоткрила мноштво детаља из сфере личног, указала на место мислећих људи у јавном, политичком и друштвеном животу југословенске државе, скренула пажњу на кључне проблеме са којима се суочавао мислећи појединац, ужи круг истомишљеника, шири национални корпус, државна политика и јавност. Спектар тема о којима интелектуална елита размишља, а колегиница Радојевић критички пише, изузетно је широк. У питању су следећи радови: „Преписка српских интелектуалаца као извор за историју Првог светског рата. Из ратних писама Јована М. Жујовића 1915–1918“, у: *Србија и геополитичке прилике у Европи 1914. године*, ур. Миломир Степић и Љубодраг Ристић, Лајковац – Београд 2015, стр. 211–246; „Јован М. Јовановић и питање одговорности Србије за изазивање Првог светског рата“, у: *Срби и Први светски рат 1914–1918*, Зборник радова са међународног научног скупа одржаног 13–15. јуна 2014, Српска академија наука и уметности, Научни скупови, књига CL, Одељење историјских наука, књига 37, ур. Драгољуб Р. Живојиновић, Београд 2015, стр. 203–220; „Jovan M. Jovanović on the Outbreak of the First World War“, *The Serbs and the First World War 1914–1918*, Proceedings of the International Conference held at the Serbian Academy of Sciences and Arts, Belgrade, June 13–15, 2014, Edited by Dragoljub R. Živojinović, Belgrade 2015, 187–204; „Љубомир Љуба Стојановић“, у: *Срби 1903–1914. Историја идеја*, пр. Милош Ковић, Београд 2015, стр. 627–646; „Јован Цвијић у друштвено-политичком животу српске и југословенске државе“, у: *Јован Цвијић. Живот, дело, време. Поводом 150 година од рођења*, САНУ, Географски институт САНУ, Београд 2015, стр. 79–95; „Jovan Cvijić in social and political life of the Serbian and Yugoslav States“, у: *Jovan Cvijić. Life, Work, Times*, Serbian Academy of Sciences and Arts, Geographical Institute „Jovan Cvijić“ SASA, Belgrade 2015, 79–95; „Драгиша Васић и Совјетска

Русија”, *Зборник Матице српске за историју*, 92, Нови Сад 2015, стр. 77–91; „Љуба Стојановић у полемици с *Новом Европом*”, у: *Ужички зборник*, бр. 40/2016, Ужице 2016, стр. 23–56; „Јован Цвијић и Југословенска демократска лига (1918–1919)”, *Зборник Матице српске за историју*, бр. 95, Нови Сад 2017, стр. 47–70; „Из преписке Саве Косановића“, *Зборник о Србима у Хрватској*, 11, САНУ, Београд 2017, стр. 87–100. Објављени радови скрећу пажњу научној јавности на истраживачку потребу отклањања сазнајних празнина у разумевању истог проблема код заговорника различитих политичких идеја и представника различитих генерација. Истраживања указују на улогу српских научника у одбрани отаџбине, пропаганди југословенске идеје, обликовању будућег уређења југословенске државе. Питања о одговорности Срба за изазивање Првог светског рата, њиховој улози у заједничкој држави, смислу и проблемима српско-хрватских односа, што је изазивало полемике са значајним одјеком у оновременој политичкој и стручној јавности, још неке су од тема о којима колегиница Радојевић пише.

Тематски нови и разноврсни, хронолошки везани за цео 20. век, утемељени на „чврстом тлу“ историјских извора и релевантној литератури, радови др Мире Радојевић представљају сигуран темељ и инструктивни путоказ за свако даље бављење историјом југословенске идеје, историје Првог и Другог светског рата, интелектуалне и политичке историје југословенске државе, унутрашњом и спољном политиком Југославије, српским питањем и српско-хрватским односима. У њиховом средишту је интересовање историчара за судбину појединца и читавих политичких и интелектуалних генерација на прелому епоха обележених ратовима, идеологијама, процесима дугог трајања. Истраживања и научни радови колегинице др Мире Радојевић у знатној мери су допринели ширењу поузданих знања о историји југословенске државе, интелектуалним и политичким елитама, политичким идејама, спољној и унутрашњој политици, ратним прегнућима. Наступи на бројним међународним научним скуповима и објављивање радова на језицима данас најутицајнијих историографија света, најдиректније су допринели укључивању истраживачких резултата српске историографије у међународну размену знања.

*

Највишом оценом се може вредновати и педагошки рад колегинице др Мире Радојевић. У питању је наставник који се темељно припрема за наставу и изводи је на највишем стручном нивоу, а својим несебичним ангажовањем доприноси развоју наставе, подстицању студената на самостални рад и припреми научног подмлатка. Из тих разлога предавања и укупни педагошки рад колегинице др Мире Радојевић увек су од студената вреднован изузетно високим оценама. Практичан рад са студентима у архиву, извођење наставе на историјским изворима, анализа историјских садржаја у лепој књижевности, увођење у наставни процес најновије литературе, неки су од облика садржаја рада које колегиница Радојевић уноси у наставни процес и тако додатно стимулише студенте. Резултат таквог приступа је подстицање и активно укључивање студената у наставни процес што је, уз остало, показатељ поседовања педагошких знања. О томе сведоче и успели и стручно високо вредновани уџбаници и

радне свеске за историју намењени ученицима основних и средњих школа, чији је колегиница Радојевић аутор. Свих претходних година колегиница Радојевић је са успехом држала наставу из предмета: Историја Југославије, Југославија и међуратни свет, Југославија и идеје XX века, Југословенска држава и њене елите и Југословенска држава у Другом светском рату – Сукобљене нације, вере и идеологије. Предавања и вежбе из предмета Југословенска држава и идеје XX века похађали су и студенти историје уметности којима је то био изборни предмет. Студентима етнологије и антропологије држала је једносеместрални предмет Југословенска држава и друштво. На мастер и докторским студијама обављала је редовну консултативну наставу. Под њеним менторством одбрањена су 172 дипломска рада, 63 мастер рада, једна магистарска теза и 11 докторских дисертација. Осим тога била је члан комисије за одбрану 14 докторских дисертација и 22 магистарске тезе. Колегиница Радојевић у наставни процес перманентно уводи резултате домаће и стране науке који се тичу историје југословенске државе, а своја предавања оплемењује и сазнањима до којих долази сопственим истраживањима. Менторски рад колегинице др Мире Радојевић такође се може оценити највишом оценом.

Као предавач колегиница Радојевић је 2007. године гостовала на Филозофском факултету Масариковог универзитета у Брну (Чешка Република) и потом била инострани ментор доктораната овог Факултета. У марту 2015. године била је гостујући професор на Историјском факултету Државног универзитета у Курску (Руска Федерација). На Коларчевом народном универзитету одржала је седам јавних предавања. Предавач је на Дипломатској академији Министарства иностраних послова Републике Србије. У протеклом раздобљу била је сарадник на четири домаћа и два међународна научна пројекта. Са саопштењима је учествовала на 51 домаћем и међународном научном скупу (у Руској Федерацији, Чешкој Републици, Немачкој, Мађарској, Хрватској...).

Колегиница Радојевић је новембра 2018. године изабрана за дописног члана САНУ. Председник је Управног одбора Архива Југославије, члан Управног одбора Марице српске, Српске књижевне задруге, Одбора за историју XX века САНУ, Уређивачког одбора Српске енциклопедије, Уређивачког одбора Српског биографског речника и Стручног савета Музеја историје Југославије. Била је члан редакција часописа *Историја 20. века* и *Токова историје*, а и даље је члан редакције *Зборника Матице Српске за историју* и *Историјске баштине*, као и редакције монографских издања Института за новију историју Србије.

Добитник је награде „Иларион Руварац“, коју у области историографије додељује Матица српска, Плакете Коларчеве народне задужбине и Посебног признања за допринос науци на 62. међународном сајму књига у Београду (заједно с академиком Василијем Крестићем).

Колегиница др Мира Радојевић је својим научним резултатима и педагошком делатношћу вишеструко испунила све прописане услове за избор у звање **редовног професора**. Имајући све наведено у виду, слободни смо да Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду најтоплије препоручимо да прихвати наш позитивни реферат о научном и наставном раду др Мире Радојевић и изабере је у

звање **редовног професора** за ужу научну област **Историја Југославије**, са пуним радним временом, на неодређено време.

У

Београду,

Комисија:

30. 01. 2019.

Др Милан Ристовић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду

Др Драган Богетић, научни саветник,
Институт за савремену историју у Београду

Др Љубодраг Димић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду
(писац реферата)

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

**С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ**

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет
Ужа научна, односно уметничка област: Историја Југославије
Број кандидата који се бирају: један
Број пријављених кандидата: један
Имена пријављених кандидата:
1. Мира Радојевић
2. _____
.....

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Мира Ж. Радојевић
- Датум и место рођења: 26. август 1959, Нови Карловци
- Установа где је запослен: Филозофски факултет у Београду
- Звање/радно место: ванредни професор
- Научна, односно уметничка област: Историја Југославије

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година завршетка: Београд, 1985.

Мастер:

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година завршетка: Београд, 1992.
- Ужа научна, односно уметничка област: Историја Југославије

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година одбране: Београд, 2004.
- Наслов дисертације: Божидар В. Марковић (1874-1946). Политичка биографија
- Ужа научна, односно уметничка област: Историја Југославије

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- У звање доцента изабрана 2004, а реизабрана, 2009.
- У звање ванредног професора изабрана 2014.

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	22 године
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	да, оцене се крећу у распону од 4,70 до 4,90
3	Искуство у педагошком раду са студентима	да

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	да
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	да
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	да

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије M20 или три рада из категорије M51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопште н један рад на научном скупу, објављен у целини		

	(M31, M33, M61, M63)		
9	Објавље на два рада из категори је M20 или пет радова из категори је M51 у периоду од последњ ег избора у звање из научне области за коју се бира.		
1 0	Оригина лно стручно остваре ње или руковође ње или учешће у пројекту		
1 1	Одобрен и објављен универз итетски учбеник за предмет из студијск ог програм а факултет а, односно универз		<i>Српски народ и југословенска краљевина (1918–1941), I, Од југословенске идеје до југословенске државе</i> , СКЗ, Београд 2018. Рецензенти: проф. др Љубодраг Димић, др Милан Терзић (научни саветник), др Петар Крестић (научни саветник) ISBN 978–86–379–1388–7).

	итета или научна моногра фија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претход но звање		
1 2	Један рад са међунар одног научног скупа објављен у целини категори је М31 или М33		
1 3	Један рад са научног скупа национа лног значаја објављен у целини категори је М61 или М63.		
1 4	Објавље на један рад из категори је М20 или четири рада из категори		

	је M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
1 5	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33. (за поновни избор ванр. проф)		
1 6	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63. (за поновни избор ванр. проф)		

1 7	Објавље н један рад из категори је M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредн ог професо ра из научне области за коју се бира	1., „Савез ’Ослобођење’ о спољној политици југословенске државе (1948–1961)“, <i>Annales, Anali za istrske in mediteranske študije, Annali di Studi istriani e mediterranei, Annals for Istrian and Mediterranean Studies</i> , Series Historia et Sociologia, 24, 2014, 4, str. 681–690. 2., „Сербские левые и Советская Россия. ’Туманы’ Драгиши Васича“, у: <i>Из историји Србији и русско-сербских везај 1812 – 1912 – 2012</i> , Москва 2014, стр. 191–209.
1 8	Објавље н један рад из категори је M24 од првог избора у звање ванредн ог професо ра из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категори је M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категори је M24 или M51	1. „Чешке теме у Српском књижевном гласнику (1920–1938)“, у: <i>Od Moravy k Moravě. Od Morave do Morave</i> , III, <i>Z historie česko-srbských vztahů</i> , Editoři: Václav Štěpánek a Ladislav Hladký, Brno 2017, 237–259. 2. „Развој југословенске (српске) историографије о Великом Октобру“, <i>Српска политичка мисао</i> , бр. 3/2017, стр. 13–33.
1 9	Објавље них пет радова	1. „Пред избором: српска политичка емиграција на крају Другог светског рата“, <i>Војноисторијски гласник</i> , бр. 2/2016, стр. 156–181. 2. „Јован Цвијић и Југословенска демократска лига (1918–1919)“,

	из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51	<p><i>Зборник Матице српске за историју</i>, бр. 95, Нови Сад 2017, стр. 47–70.</p> <p>3., „Драгиша Васић и Совјетска Русија“, <i>Зборник Матице српске за историју</i>, 92, Нови Сад 2015, стр. 77–91.</p> <p>4., „Демократска странка и споразум Цветковић–Мачек“, <i>Глас CDXXVIII Српске академије наука и уметности, Одељење историјских наука</i>, књ. 18, Београд 2018, стр. 513–532.</p> <p>5., „Serbian Orthodox Church cooperation and frictions with Ecumenical Patriarchate of Constantinople and Bulgarian Exarchate during interwar period“, <i>Studia academica šumenesia</i>, 2, 2015, 126–143 (коаутор: Срђан Мићић)</p> <p>6. „Die Oktoberrevolution in der jugoslawischen (serbischen) Historiografie“, <i>Arbeit bewegung geschichte, Zeitschrift für historische studien</i>, 2017/1, 81–100.</p>
20	Цитираност од 10 хетероцитата.	<p>1. Мира Радојевић, Љубодраг Димић, Србија у Великом рату 1914–1918: кратка историја, СКЗ 2014. цитирано у:</p> <p>-Aleksandar Rastović, Anglo-Saxon historiography about the responsibility for the Great War, <i>Теме: Часопис за друштвене науке</i>, Vol. XXXIX, No. 2, 2015, p. 581–591.</p> <p>-Дејан Д. Антић, Поглед на српско-бугарске односе с краја XIX и почетка XX века, <i>Годишњак Педагошког факултета у Врању</i>, бр. 7, 2016, стр. 55–67.</p> <p>-Dejan D. Antić, Milena C. Kocić, An overview of relations between Serbia and Bulgaria in 1914–1915, <i>Научный результат. Социальные и гуманитарные исследования</i>. Т. 2, № 3, 2016. С. 4–12, DOI: 10.18413/2408-932X-2016-2-3-4-12</p> <p>-Саша С. Марковић, Михаел Т. Антоловић, Уметничко стваралаштво као (не) остварени домет националног израза Срба уочи Првог светског рата, <i>Зборник радова Филозофског факултета у Приштини</i>, XLIV, 3/2014, стр. 171–190. doi:10.5937/zrffp44-6449</p> <p>-Вojћех С. Шћепански, Србија 1914, Пољска 1939... једно поређење, <i>Зборник радова Филозофског факултета у Приштини</i>, XLV, 1/2015, стр. 97–122. doi:10.5937/zrffp45-6452</p> <p>-Vladislav B. Sotirović, Prva posthladnoratovska „numanitarna intervencija“ – Vukovar 1991, <i>Vojno delo</i>, 2017, vol. 69, br. 3, str. 435–451. doi:10.5937/vojdello1703435S</p> <p>-Milena Kocić, Stefan Stamenković, U.S. financial aid to Serbia during World War I, <i>Теме: Часопис за друштвене науке</i>, Vol. XXXIX, No. 4, 2015, p. 1435–1446.</p>

		<p>-Ágnes Ózer, <i>Szerbiában a helyzet változatlan</i>. VILÁGTÖRTÉNET, 5(37) (2) 2015. pp. 241–256. ISSN 0083-6265</p> <p>2. Мира Радоевић, <i>Приче из XX века</i>, Београд: Платонеум, 2003. цитирано у: -Aleksandar Marković, Uloga pokreta nesvrstanih u 21. veku, <i>Strani pravni život</i>, 2013, br. 2, str. 335–346. НАПОМЕНА: ЧАСОПИС СЕ ВОДИ ДА ЈЕ ЗА 2013., ИЗАШАО ЈЕ 2014.</p> <p>3. Mira Radojević, Istorija 4 - udžbenik za treći razred gimnazije prirodno-matematičkog smera, četvrti razred gimnazije društveno-jezičkog smera i opšteg tipa i četvrti razred srednje stručne škole za obrazovne profile pravni tehničar i birotehničar, Beograd: Klett 2014, citirano u: -Predrag M. Vajagić, Kultura sećanja – Sremski front, <i>Vojno delo</i>, 2017, vol. 69, br. 3, str. 415–434. doi:10.5937/vojdela1703415V</p> <p>4. Mira Radojević, On the problem of Democracy and Parliamentarism in Yugoslavia between the Two World Wars, <i>Istorijski zapisi, Organ Istorijskog instituta i Društva istoričara Crne Gore</i>, LXXXV, No. 3–4 (2012), str. 99–110. citiran u: -Hrvoje Čapo, In company with offenders from the neighborhood: polity of Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes 1918–1941, <i>Review of Croatian history</i>, Vol.IX No.1 Veljača 2014, str. 115–140.</p> <p>5. Мира Радоевић, <i>Удружена опозиција 1935–1939. ИСИ: Београд 1994</i>, цитирано у: -Коста Николић, <i>Савезници, четници и партизани у Другом светском рату</i>, Београд: Catena mundi 2018</p> <p>6. Mira Radojević, Milovan Đilas i srpska politička emigracija 1954-1995. <i>Tokovi istorije</i>, 2007, no. 4. str. 118–135. citirano u: - Sylwia Nowak-Bajcar, Memory and oblivion versus the Yugoslavian heritage: the case of Serbian and Croatian emigrant literature: a preliminary diagnosis, <i>Comparisons and discourses : essays on comparative literature and theory</i>, editor: Emilia Kledzik, Poznań: Wydawnictwo Poznańskie Studia Polonistyczne 2017, p. 95–109.</p> <p>7. Mira Radojević, Stereotipi o jugoslovenstvu, Myths and stereotypes of the nationalism in ex Yugoslavia, Institute for historical justice and reconciliation, Salzburg 2008,p. 43–52, citirano u: -Дарко Гавриловић, <i>Мит о непријатељу: антисемитизам Димитрија Љотића</i>, Београд: Службени гласник, 2018.</p> <p>8. Мира Радоевић, „Милан Недић у српској историографији“, <i>Контрверзе у српској историографији</i>, уредник: М. Војводић, Београд: САНУ 2018, стр. 83–100, цитирано у: - Aleksandar Stojanović, Kvisling ili srpski heroj? Ličnost i delo Milana Nedića u srpskim medijima i diskursu u vreme trajanja sudskog procesa</p>
--	--	---

		<p>za njegovu rehabilitaciju, <i>Sto godina srpsko-hrvatskih odnosa (1918–2018), dominantni narativi i kulture sećanja</i> (urednik Darko Gavrilović), Novi Sad 2018, str. 21–36.</p> <p>9. Mira Radojević, Srđan Mičić, Serbian Orthodox Church cooperation and frictions with Ecumenical Patriarchate of Constantinople and Bulgarian Exarchate during interwar period, <i>Studia Academica Šumenensia, Christianity in Southeastern Europe (Civilizational and Political Perspective)</i>, eds. B. Georgiev, R. Vataški and I. Topalilov, Vol. 2, 2015, 126–144, citirano u: -Радмила Радић, <i>Војислав Јанић (1890–1944): свештеник и политичар</i>, ИНИС: Београд 2018.</p> <p>10. Мира Радоевић, Драгиша Васић и Совјетска Русија, ЗМСИ, бр. 92, (2015), 77–91, цитирано у: -Милош Тимотијевић, <i>Драгиша Васић (1885–1945) и српска национална идеја</i>, Београд: Службени гласник 2016.</p> <p>Radojevic M., 1994, UDRUZENA OPOZICIJA 1</p> <p>Record 1 of 1 Title: MILAN STOJADINOVIC, THE CROAT QUESTION AND THE INTERNATIONAL POSITION OF YUGOSLAVIA, 1935-1939 Author(s): Bakic, D (Bakic, Dragan) Source: ACTA HISTRIAE Volume: 26 Issue: 1 Pages: 207-228 DOI: 10.19233/AH.2018.09 Published: 2018</p> <p>-----</p> <p>--</p> <p>Radojevic M., 1994, GODINE ISTORIJA 20 V, V1, P7</p> <p>Record 1 of 1 Title: MILAN STOJADINOVIC, THE CROAT QUESTION AND THE INTERNATIONAL POSITION OF YUGOSLAVIA, 1935-1939 Author(s): Bakic, D (Bakic, Dragan) Source: ACTA HISTRIAE Volume: 26 Issue: 1 Pages: 207-228 DOI: 10.19233/AH.2018.09 Published: 2018</p> <p>-----</p> <p>--</p> <p>Radojevic M., 2011, IZVESTAJI MINISTARST, pXIV</p> <p>Record 1 of 1 Title: The Balkan Entente in Turkish-Yugoslav relations (1934-41): the Yugoslav perspective Author(s): Barlas, D (Barlas, Dilek); Vlastic, A (Vlastic, Anđelko) Source: MIDDLE EASTERN STUDIES Volume: 52 Issue: 6 Pages: 1011-1024 DOI: 10.1080/00263206.2016.1198328 Published: 2016</p> <p>-----</p> <p>--</p> <p>Radojevic M., 2011, IZVESTAJI MINISTARST, p[V, XIII]</p>
--	--	---

RADOJEVIC M, 2014, MILAN GROL

Record 1 of 1

Title: The Balkan Entente in Turkish-Yugoslav relations (1934-41): the Yugoslav perspective Author(s): Barlas, D (Barlas, Dilek); Vlastic, A (Vlastic, Anđelko)

Source: MIDDLE EASTERN STUDIES Volume: 52 Issue: 6 Pages: 1011-1024 DOI: 10.1080/00263206.2016.1198328 Published: 2016

--

1/2

Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“

www.u

Record 1 of 1

Title: Milan Grol

Author(s): Antolovic, M (Antolovic, Michael)

Source: CASOPIS ZA SUVREMENU POVIJEST Volume: 47 Issue: 1 Pages: 206-208 Published: JUL 2015

--**Radojevic M., 2014, IZVESTAJI MINISTARST, pIX**

Record 1 of 1

Title: The Balkan Entente in Turkish-Yugoslav relations (1934-41): the Yugoslav perspective Author(s): Barlas, D (Barlas, Dilek); Vlastic, A (Vlastic, Anđelko)

Source: MIDDLE EASTERN STUDIES Volume: 52 Issue: 6 Pages: 1011-1024 DOI: 10.1080/00263206.2016.1198328 Published: 2016

--**ЦИТАТИ НА УРЕДНИКА:****Zivojinovic D. R., 2015, SERBS 1 WORLD WAR 19**

Record 1 of 1

Title: TEN MONTHS THAT SHOOK VENEZIA GIULIA. THE MEMORANDUM OF LONDON 1915:

STORIOGRAFIC ISSUES AND TERMINOLOGICAL DETAILS

Author(s): Bajc, G (Bajc, Gorazd)

Source: ACTA HISTRIAE Volume: 25 Issue: 4 Pages: 825-850 DOI: 10.19233/AH.2017.37 Published: 2017

			----- --
2 1	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		<ol style="list-style-type: none"> 1. „Јован М. Јовановић и питање одговорности Србије за изазивање Првог светског рата“, у: <i>Срби и Први светски рат 1914–1918</i>, Зборник радова са међународног научног скупа одржаног 13–15. јуна 2014, Српска академија наука и уметности, Научни скупови, књига CL, Одељење историјских наука, књига 37, ур. Драгољуб Р. Живојиновић, Београд 2015, стр. 203–220. 2. „Jovan M. Jovanović on the Outbreak of the First World War“, <i>The Serbs and the First World War 1914–1918</i>, Proceedings of the International Conference held at the Serbian Academy of Sciences and Arts, Belgrade, June 13–15, 2014, Edited by Dragoljub R. Živojinović, Belgrade 2015, 187–204. 3. „Страна мемоаристика о Србији у Великом рату (1914–1918)“, у: <i>Православни свет и Први светски рат</i>, Зборник радова међународног научног скупа, ур. Владислав Пузовић, Београд 2015, стр. 303–316. 4. „Искушења савремене српске историографије“, у: <i>Studia Balkanica Bohemo-Slovaca</i>, VII, <i>Příspěvky přednesene na VII. mezinárodním balkanistickém sympoziu v Brně ve dnech 28. – 29. listopadu 2016</i>, editoři: Václav Štěpánek – Jiří Mitáček, Brno 2017, 65–78.
2 2	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		<ol style="list-style-type: none"> 1. „Преписка српских интелектуалаца као извор за историју Првог светског рата. Из ратних писама Јована М. Жујовића 1915–1918“, у: <i>Србија и геополитичке прилике у Европи 1914. године</i>, ур. Миломир Степић и Љубодраг Ристић, зборник радова с научног скупа <i>Србија и геополитичке прилике у Европи 1914. године</i>, одржаног у Лајковцу 12. децембра 2014, Лајковац – Београд 2015, стр. 211–246. 2. „Мемоари кнеза Трубецког као извор за историју Србије у Првом светском рату“, <i>Србија и Русија 1814–1914–2014</i>. Зборник с научног скупа, одржаног 13–14. октобра 2014. године, ур. М. Војводић, САНУ, књ. CLV, Научни скупови, Одељење историјских наука, књ. 38, Београд 2016, стр. 185–208.
2 3	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет		

	из студијск ог програм а факултет а, односно универз итета или научна моногра фија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претход но звање		
2 4	Број радова као услов за менторс тво у вођењу докт. дисерт. – (стандар д 9 Правилн ика о стандар има...)	55	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Удružена опозиција 1935–1939</i>, Београд 1994, стр. 257 2. <i>Научник и политика. Политичка биографија Божицара В. Марковића (1874–1946)</i>, Београд 2007, стр. 436 3. <i>Милан Грол</i>, Београд 2014, стр. 321 4. <i>Србија у Великом рату (1914–1918). Кратка историја</i>, Београд 2014 (коаутор Љубодраг Димић), стр. 296 <p>Уводне студије (предговори), чланци и расправе:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „Удružена опозиција и комунисти“, <i>Историја 20. века</i>, 1–2/1990, стр. 39–57. 2. „Босна и Херцеговина у расправама о државном уређењу Краљевине (СХС) Југославије 1918–1941. године“, <i>Историја 20. века</i>, 1/1994, стр. 7–41. 3. „Демократска странка и југословенска идеја“, <i>Историја 20. века</i>, 2/1995, стр. 7–24. 4. „Српско-хрватски спор око Војводине 1918–1941“, <i>Историја 20. века</i>, 2/1996, стр. 39–73. 5. „Политичка опозиција у Краљевини (СХС) Југославији“, <i>Историја 20. века</i>, 2/1997, стр. 19–35. 6. „Неколико слика из сарадње Исидоре Секулић и Српског књижевног гласника“, <i>Годишњак за друштвену историју</i>, 2/1999, стр. 91–109. 7. „Љубомир Стојановић у Првом светском рату“, <i>Историја 20. века</i>, 2/2000, стр. 9–29.

			<ol style="list-style-type: none"> 8. „Сведочанства о Народној одбрани“, <i>Војно-историјски гласник</i>, 1–2/2004, стр. 109–135. 9. „Српско-чешка сарадња у Првом светском рату“, у: <i>Studia Balcanica Bohemo-Slovaca</i>, VI, svazek 1, <i>Prispevky prednesene na VI. Mezinarodnim balkanistickem sympoziu v Brne ve dnech 25. – 27. dubna 2005</i>, Brno 2006, стр. 281–298. 10. „’Не заборавити и мерити’. Милан Грол (1876–1952) и његов круг“, у: <i>Приватни живот код Срба у двадесетом веку</i>, зборник радова, Београд 2007, стр. 411–443. 11. „Династија Карађорђевић у дневницима и сећањима самосталаца“, у: <i>Нововековне српске династије у мемоаристици</i>, зборник радова, 23, Београд 2007, стр. 181–200. 12. „Милован Ђилас и српска политичка емиграција (1954–1995)“, <i>Токови историје</i>, 4/2007, стр. 118–135. 13. „Stereotipi o jugoslovenstvu“, у: <i>Myths and stereotypes of the nationalism and communism in ex Yugoslavia</i>, Novi Sad 2008, стр. 43–52. 14. „Цивили и официри. Искуство Самосталне радикалне странке (1903)“, <i>Војноисторијски гласник</i>, 1/2008, стр. 25–37. 15. „Живети и радити у емиграцији. Савез ’Ослобођење’ (1949–1990)“, у: <i>Југославија у хладном рату. Прилози истраживањима</i>, Београд 2010, стр. 97–110. 16. „Емигрантска влада Краљевине Југославије о југословенско-совјетским односима (Погледи Милана Гавриловића)“, у: <i>Ослобођење Београда 1944</i>, зборник радова, Београд 2010, стр. 31–51. 17. „Неколико слика из сарадње Милана Ракића и Милана Ђурчина“, у: <i>Хрватско-српска сарадња у политици и култури у 20. веку</i>, Трећи међународни научни скуп о хрватско-српским односима у Голубићу 2010, Нови Сад 2010, стр. 9–27. 18. „Народ, држава, режим... (Прилог проучавању проблема)“, у: <i>Nations, States and Diasporas of the former Yugoslavia, Nacije, država i dijaspora na prostoru bivše Jugoslavije</i>, Сремска Каменица 2010, 109–120. 19. „Милорад Драшковић у Првом светском рату“, <i>Наша прошлост</i>, зборник радова, 11, Краљево 2010, стр. 9–30. 20. „Југословенска политичка емиграција и дисидентство у Југославији (Подршка Савеза ’Ослобођење’ демократској опозицији)“, у: <i>Дисидентство у сувременој повијести</i>, Загреб 2010, стр. 271–291. 21. „Библиотека ’Политика и друштво’ (1937–1941)“, у: <i>Наука и политика</i>, књ. 5, том 1, Зборник радова са научног скупа (Пале, 22–23. мај 2010), Пале 2011, 589–605. 22. „О идеји српско-бугарског јединства током Првог светског рата (Прилог пручавању)“, <i>Први светски рат и Балкан – 90 година касније</i>, Тематски зборник радова, Београд 2011, стр. 19–32. 23. „Југословенска послератна емиграција и Јосип Броз Тито. <i>Наша реч о сукобу са ИБ-ом 1948–1949</i>“, <i>Тито – виђења и</i>
--	--	--	--

			<p>тумачења, зборник радова, Београд 2011, стр. 101–116.</p> <p>24. „Српско-чешка сарадња током Другог светског рата (Прилог проучавању)“, <i>Од Мораве до Мораве II. Из историје чешко-српских односа (Od Moravy k Moravě II. Z historie česko-srbských vztahů)</i>, зборник радова, Нови Сад 2011, стр. 141–159.</p> <p>25. „Савремена српска историографија о југословенско-совјетским односима у Другом светском рату“, <i>Српско-руски односи од почетка XVIII до краја XX века</i>, Српска академија наука и уметности, Научни скупови, Књига CXXXVI, Одељење историјских наука, Београд 2011, стр. 205–218.</p> <p>26. „Југославјанска државна и национална идеја у период Первой мировой войны“, у: <i>Народы Габсбургской монархии в 1914–1920г.: от национальных движений к созданию национальных государств</i>, том I, Москва 2012, стр. 397–404.</p> <p>27. „On the problem of democracy and parliamentarianism in Yugoslavia between the two world wars“, <i>Историјски записи</i>, бр. 3–4, Подгорица 2012, стр. 99–110.</p> <p>28. „Емигрантска влада Краљевине Југославије о страдању Срба у Независној Држави Хрватској (1941–1943) – Погледи и залагања Милана Грола“, <i>Глас</i>, CDXX, САНУ, Одељење историјских наука, књига 16, Београд 2012, стр. 465–494.</p> <p>29. „Милан Гавриловић о идеји Балканске заједнице 1941–1945“, <i>Наша прошлост</i>, зборник радова, 13, Краљево 2012, стр. 175–187.</p> <p>30. „Сима Марковић против ‘Обзнане’ (1920–1921)“, у: <i>Друштвено-политичка и научна мисао и делатност Симе Марковића</i>, Београд 2013, стр. 91–115.</p> <p>31. „Сербские левые и Советская Россия. ‘Туманы’ Драгиши Васича“, у: <i>Из истории Сербии и русско-сербских связей 1812 – 1912 – 2012</i>, Москва 2014, стр. 191–209.</p> <p>32. Предговор у: <i>Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1938. годину</i>, књ. IX, пр. Јелена Ђуришић, Београд 2014, стр. V–XXII</p> <p>33. „Савез ‘Ослобођење’ о спољној политици југословенске државе (1948–1961)“, <i>Annales, Anali za istrske in mediteranske študije, Annali di Studi istriani e mediterranee, Annals for Istrian and Mediterranean Studies, Series Historia et Sociologia</i>, 24, 2014, 4, str. 681–690.</p> <p>34. „Љубомир Љуба Стојановић“, у: <i>Срби 1903–1914. Историја идеја</i>, пр. Милош Ковић, Београд 2015, стр. 627–646.</p> <p>35. „Преписка српских интелектуалаца као извор за историју Првог светског рата. Из ратних писама Јована М. Жујовића 1915–1918“, у: <i>Србија и геополитичке прилике у Европи 1914. године</i>, ур. Миломир Степић и Љубодраг Ристић, Лајковац – Београд 2015, стр. 211–246.</p> <p>36. „Јован М. Јовановић и питање одговорности Србије за изазивање Првог светског рата“, у: <i>Срби и Први светски рат 1914–1918</i>, Зборник радова са међународног научног скупа одржаног 13–15. јуна 2014, Српска академија наука и</p>
--	--	--	---

			<p>уметности, Научни скупови, књига CL, Одељење историјских наука, књига 37, ур. Драгољуб Р. Живојиновић, Београд 2015, стр. 203–220.</p> <p>37. „Страна мемоаристика о Србији у Великом рату (1914–1918)“, у: <i>Православни свет и Први светски рат</i>, Зборник радова међународног научног скупа, ур. Владислав Пузовић, Београд 2015, стр. 303–316.</p> <p>38. Предговор у: <i>Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1940–1941. годину</i>, књ. XI, пр. Драган Теодосић, Београд 2015, стр. V–XXIII</p> <p>39. „Јован Цвијић у друштвено-политичком животу српске и југословенске државе“, у: <i>Јован Цвијић. Живот, дело, време. Поводом 150 година од рођења</i>, САНУ, Географски институт САНУ, Београд 2015, стр. 79–95.</p> <p>40. „Драгиша Васић и Совјетска Русија“, <i>Зборник Матице српске за историју</i>, 92, Нови Сад 2015, стр. 77–91.</p> <p>41. „Љуба Стојановић у полемици с Новом Европом“, у: <i>Ужички зборник</i>, бр. 40/2016, Ужице 2016, стр. 23–56.</p> <p>42. „Пред избором: српска политичка емиграција на крају Другог светског рата“ <i>Војно-историјски гласник</i>, бр. 2/2016, стр. 156–181.</p> <p>43. „Die Oktoberrevolution in der jugoslawischen (serbischen) Historiografie“, <i>Arbeit bewegung geschichte, Zeitschrift für historische studien</i>, 2017/I, 81–100.</p> <p>44. „Емигрантска влада Краљевине Југославије и мађарски злочини у Бачкој (1941–1944)“, у: <i>Споменица академику Чедомиру Попову</i>, Нови Сад 2017, стр. 553–586.</p> <p>45. „Развој југословенске (српске) историографије о Великом Октобру“, <i>Српска политичка мисао</i>, бр. 3/2017, стр. 13–33.</p> <p>46. „Јован Цвијић и Југословенска демократска лига (1918–1919)“, <i>Зборник Матице српске за историју</i>, бр. 95, Нови Сад 2017, стр. 47–70.</p> <p>47. „Из преписке Саве Косановића“, <i>Зборник о Србима у Хрватској</i>, 11, САНУ, Београд 2017, стр. 87–100.</p> <p>48. „Искушења савремене српске историографије“, у: <i>Studia Balkanica Bohemo-Slovaca</i>, VII, <i>Příspěvky přednesene na VII. mezinárodním balkanistickém sympoziu v Brně ve dnech 28. – 29. listopadu 2016</i>, editoři: Václav Štěpánek – Jiří Mitáček, Brno 2017, 65–78.</p> <p>49. „Чешке теме у Српском књижевном гласнику (1920–1938)“, у: <i>Od Moravy k Moravě. Od Morave do Morave</i>, III, <i>Z historie česko-srbských vztahů</i>, Editoři: Václav Štěpánek a Ladislav Hladký, Brno 2017, 237–259.</p> <p>50. „Демократска странка и споразум Цветковић–Мачек“, <i>Глас CDXXVIII Српске академије наука и уметности, Одељење историјских наука</i>, књ. 18, Београд 2018, стр. 513–532.</p> <p>51. „Милан Недић у српској историографији“, <i>Контроверзе у српској историографији</i>, ур. Михаило Војводић, САНУ, Циклус предавања, књ. IV, Београд 2018, стр. 83–99.</p>
--	--	--	--

--	--	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
<p>Стручно-професионални допринос</p> <ul style="list-style-type: none"> - члан редакције часописа Зборник МС за историју и Историјске баштине - члан организационог одбора за припрему научног скупа КРАЈ РАТА, СРБИ И СТВАРАЊЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ (САНУ, 29-30. новембар 2018. - члан организационог одбора за припрему научног скупа СРБИЈА 1918: ОСЛОБОЂЕЊЕ ДОМОВИНЕ, ПОВРАТАК РАТНИКА, ЖИВОТ У НОВОЈ ДРЖАВИ (Шачак, 7-8. децембар 2018) - члан комисије за одбрану⁴¹ докторске дисертације и 22 магистарска рада 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
<p>2. Допринос академској и широј заједници</p> <ul style="list-style-type: none"> - дописни члан САНУ - председник УО Архива Југославије - члан УО Матице српске, СКЗ - члан Обора са 20. век САНУ - члан Уређивачког одбора Српске енциклопедије - члан Уређивачког одбора Српског биографског речника - члан Финансијске комисије Филозофског факултета - управник Центра за историју Југославије и савремену националну историју - добитник награде „Иларион Руварац“ - добитник Плакете Коларчеве народне задужбине 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим	1. Руководјење или учешће у међународним научним или стручним

<p>високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и Иностранству</p> <p>- гостујући професор Масариковог универзитета у Брну (2007)</p> <p>- ментор више доктораната Масариковог универзитета у Брну</p> <p>- гостујући професор на Историјском факултету у Курску (2015)</p> <p>- вишегодишњи предавач на Дипломатској академији Министарства спољних послова РС</p> <p>- сарадник на два домаћа научна пројекта</p>	<p>пројектима и студијама</p> <p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p>
---	---

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

Научни радови колегинице Радојевић писани су на основу историјских извора и релевантне литературе, уз пажљиву анализу, аргументовано научно тумачење и препознатљиво истанчан израз. Кључне теме њених истраживања чине улога личности у историји, политичке и интелектуалне елите, историја југословенске идеје и државе, демократија и парламентаризам, спољна и унутрашња политика, светски ратови, проблеми историографије. Сазнања до којих је дошла обогатила су српску историјску науку и оставила више подстицајних путоказа, а учешће на бројним међународним научним скуповима (49) и објављивање радова на језицима утицајних историографија допринело укључивању истраживачких резултата српске историографије у међународну размену знања. Њена повремена присутност у медијима пак показала је да историографска знања могу бити вишеструко коришћена уколико су научно заснована и проверљива.

Под менторством колегинице Радојевић одбрањена су 172 дипломска рада, 64 мастер рада, једна магистарска теза и 12 докторских дисертација, што доказује велико поверење студента у њен рад, а уједно с тим и допринос који даје образовању младих историчара.

Као предавач гостовала је на Филозофском факултету Масариковог универзитета у Брну и Историјском факултету у Курску. Сарађује са колегама из Москве, Санкт Петербурга, Курска, Солуна, Брна, Прага, Познања, Софије, Љубљане и Загреба. Почев од 2009, држи предавања на Дипломатској академији МИП Републике Србије.

Колегиница Радојевић је члан Одбора за XX век САНУ, Уређивачког одбора *Српског биографског речника*, *Уређивачког одбора Српске енциклопедије*, Управног одбора СКЗ, Управног одбора Матице српске, Управног одбора Архива Југославије (председник), Стручног савета Музеја Југославије, редакције *Зборника Матице српске*

за историју и редакције *Историјске баштине*. Руководилац је Центра за историју Југославије и савремену националну историју на Филозофском факултету у Београду. Добитник је награде „Иларион Руварац”, коју додељује Матица српска, Плакете Задужбина Илије Миловановића Коларца и Посебног признања за допринос науци на 62. међународном сајму књига у Београду (заједно с академиком Василијем Крестићем). У новембру 2018. изабрана је за дописног члана САНУ.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Колегиница др Мира Радојевић је својим научним резултатима и педагошком делатношћу вишеструко испунила све прописане услове за избор у звање **редовног професора**. Имајући све наведено у виду, слободни смо да Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду најтоплије препоручимо да прихвати наш позитивни реферат о научном и наставном раду др Мира Радојевић и изабере је у звање **редовног професора** за ужу научну област **Историја Југославије**, са пуним радним временом, на неодређено време.

Колегиница др Мира Радојевић је својим научним резултатима и педагошком делатношћу вишеструко испунила све прописане услове за избор у звање **редовног професора**. Имајући све наведено у виду, слободни смо да Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду најтоплије препоручимо да прихвати наш позитивни реферат о научном и наставном раду др Мира Радојевић и изабере је у звање **редовног професора** за ужу научну област **Историја Југославије**, са пуним радним временом, на неодређено време.

Место и датум: Београд, 30. јануар 2018.

ПОТПИСИ

ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Милан Ристовић, редован професор

Филозофски факултет у Београду

Др Драган Богетић, научни саветник

Институт за савремену историју

Др Љубодраг Димић, редован професор

Универзитет у Београду

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата др Мира Радојевић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 04.02.2019.

(др Мира Радојевић)

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број: _____

Београд, 21.02.2019

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017) и члана 215. Статута Филозофског факултета Универзитета у Београду (Број: 738/1), издајем следећу:

П О Т В Р Д У

1. др МИРИ РАДОЈЕВИЋ, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета бр. 726/1-III-5 од 28.03.2019. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област *Историја Југославије*, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Филозофском факултету Универзитета у Београду.
2. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
3. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Досије
-Архива

ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић

Београд,

18. 2. 2019.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРИМЉЕНО: 18.02.2019		
Орг. јед.	Број	Прим.
	281/1	

Декану Филозофског факултета у Београду,

Проф. др Миомиру Деспотовићу

Приговор на реферат о избору у звање једног редовног професора за ужу научну област
Историја Југославије са предлогом за избор др Мира Радојевић

Из реферата (странице 9-10) се види да је проф. др Мира Радојевић конкурисала за избор у звање редовног професора са рукописом монографије, која представља обавезан услов за избор, под насловом: *Српски народ и југословенска краљевина (1918-1941)*, I, *Од југословенске идеје до југословенске државе*, СКЗ, Београд 2018, рецензенти: проф. др Љубодраг Димић, др Милан Терзић (научни саветник), др Петар Крестић (научни саветник), ISBN 978-86-379-1388-7.

Будући да тај рукопис, према нашем сазнању, није био објављен до истека периода у ком је реферат био на увиду јавности (18. 2. 2019), део реферата који се односи на њега није било могуће проверити, што се види из ниже наведених примера.

1. У реферату (страница 9), без ближих објашњења, стоји да је проф. др Радојевић у наведеном рукопису *„учинила велики напор да добрим делом сасвим новим методолошким приступом, уз коришћење до сада мање познатих историјских извора и поштовање постојеће историографске и друге литературе, са дистанце од једног века након стварања југословенске државе покуша да одговори како је српска идеја постепено прерасла у југословенску...“* Без објављене књиге није могуће проверити да ли је заиста примењен нови методолошки приступ, и ако јесте, који. Такође, без објављене књиге није могуће установити да ли је заиста користила мање познате историјске изворе, и ако јесте које. При томе се мора имати на уму да је питање коришћених извора најважније за оцену било ког историографског дела.
2. У реферату (страница 9), без ближих објашњења, стоји: *„Смело постављајући питања која су до скоро била незамислива у научној историографији, анализира је низ неистина и полуистина које су уткане у ту шлузију [југословенску идеју], понашање појединаца, њихова болна искуства, раскорак између идеала и стварности...“* Без објављене књиге не може се знати о којим питањима је реч, па, следствено, ни да ли су заиста до скоро била незамислива у научној историографији.

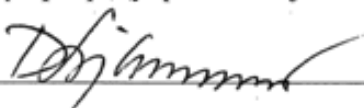
Сматрамо да транспарентност процедуре избора наставника налаже да сви наводи изнети у реферату морају бити утемељени на јавно доступним и проверљивим

материјалима (научним радовима, документима и сл.), што овде није случај. Такође
сматрамо да, док се услов јавне доступности и проверљивости свих материјала
релевантних за избор наставника не испуни, изјашњавање о реферату не може бити
транспарентно.

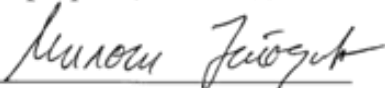
Проф. др Влада Станковић

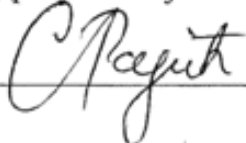
Проф. др Дубравка Стојановић

Проф. др Милош Јагодић

Проф. др Сузана Рајић

Узajajna baza podatkov: COBIV.SR - Uzajajna bibliografsko-katalogska baza podatkov COBIV SR (Rp. zbirke: 2.365.144)

Изаборани записи

Грм	ISSN	COBISS	автор	автор
Аутор			Радонич, Мира, 1959-	
Наслов			Српски народ и јужнословенски краљевини. Том 1. Од јужнословенске није до јужнословенске државе / Мира Радонич	
Врста(с)запис(а)			2) книга	
Језик			српски	
Година			2019	
Издавање и производња			Београд : Српска књижевна задруга, 2019 (Полн Сат: Српска)	
Физички опис			432 стр. : 20 cm	
36 илустрација			Српска књижевна задруга : кат. 110, кат. 739	
Напомене			Тираж 1.000 Билаша о писму: стр. 437-438 Насловна и библиографска референца уз текст Библиографска: стр. 385-414 Реприсура	
ISBN			ISBN 978-86-379-1388-7	
Предметне одређено			Јужнословенство - Србија - 19а-20а Српско питање - Јужнословенска Европа - 19а-20а Јужнословенска - 191б-1921	
УДК			342.24(497.1)718/19 323.1(1=183.3)4718/19 323.1(1=183.41)718/19 94(497.1)719/18/1921*	
COBISS.SR-ID			273942756	

Ниједна библиотeka у систему COBISS SR није примењила те грађе (у штампани)

ПРОМЕНА ЗАХТЕВ ЗА ПРЕТРАЖИВАЊЕ

запис [1/2] [1] [2]

НАЈЗНА | Базе података | Дистрибуција | Библиографска | Језик | Нови подаци | Класификација

УПОРЕДНО КОМПЈУТЕРИЗАЦИЈА | COBISS/SLOPAC, V6.1 | Прегледати? Поштомати? Издати? | о. 2018. 1997-2019

18.02.2019
28/12

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЛЕНИ: 26.02.2019.		
Срг. јед.	Срг.	Број
	351/1	

Изборном већу Филозофског факултета у Београду
 Проф. др Миомиру Деспотовићу
 декану Филозофског факултета у Београду

**Одговор на приговор групе наставника
 на реферат о избору у звање редовног професора за ужу научну област Историја
 Југославије са предлогом за избор др Мире Радојевић**

Поштовани чланови Изборног већа Филозофског факултета

Поштовани професоре Деспотовићу,

Приликом покретање процедуре о избору у звање редовног професора за ужу научну област Историја Југославије, са предлогом за избор др Мире Радојевић, Одељењу за историју предата је сва потребна документација, укључујући рукопис књиге *Српски народ и југословенска краљевина 1918–1941, I том (Од југословенске идеје до југословенске државе)*, чија се копија у то време налазила у *Српској књижевној задрузи* и била у поступку лекторисања. Истовремено, приложена је потврда *Српске књижевне задруге*, издавача књиге, да је рукопис прихваћен за објављивање.

У приговору четворо професора са Одељења за историју наведено је да део реферата није било могуће проверити, с обзиром на то да књига није објављена до 18. фебруара 2019. године, тј. до истека тока у коме је реферат био на увиду јавности. Наведено је у супротности са Статутом Филозофског факултета и Статутом Београдског универзитета. Јер, у члану 128. Статута Филозофског факултета стоји: „За радове који нису објављени кандидат прилаже потврду да су прихваћени за објављивање до момента пријаве на конкурс, а морају бити објављени до утврђивања предлога Изборног већа о избору, изузев у случају радова прихваћених за објављивање од стране водећих међународних часописа.“ Статут Београдског универзитета у потпуности се слаже с наведеним, будући да у члану 135. пише: „Радови из става 3. овог члана морају имати барем наведену потврду да су прихваћени за објављивање до момента пријаве на конкурс, а морају бити објављени до момента избора, изузев у случају радова прихваћених за објављивање од стране водећих међународних часописа. Уколико рад није објављен у часопису прихватиће се и рад коме је додељен DOI број.“

Књига колегинице Радојевић се од 18. фебруара налази у COBISS-у, са свим потребним библиографским подацима. Из штампе је изашла 20. фебруара 2019. године, дан пре одржавања седнице Изборног већа Филозофског факултета. Према томе, процедура није ни у чему прекршена. Штавише, колегама који су уложили приговор и декану Филозофског факултета достављена је штампана верзија прелома текста. Осим тога, необично је да се колеге које су поднеле приговор све то време нису обратиле ни

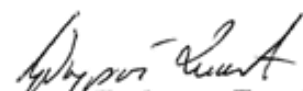
колегиници Мири Радојевић ни проф. Љубодрагу Димићу. Од њих су могле да добију CD са целокупним текстом у PDF формату и одговоре на питања која су их занимала.

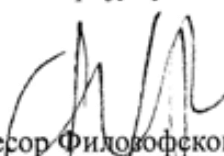
Из одговора би се видело да је колегиница Радојевић првим томом своје књиге, користећи огромну, већим делом неискоришћену преписку српских интелектуалаца и политичара, као и мноштво њихових изворних текстова, успешно приказала процес прерастања српске идеје и уједињења свих Срба у идеју стварања југословенске државе. Притом, анализирала је разлике између онога што је јавно прокламовано и онога што се доиста мислило, свесно потискивање многих истина чије би разоткривање оспорило разлоге за стварање Југославије, унутрашње српске сукобе, узроке због којих је и прва југословенска заједница грађена на политичком прагматизму и, попут друге, суштински представљала државу декларативног помирења. Поштујући тумачења и закључке других историчара који су се бавили југословенском идејом, аргументовано је показала да држава која је на њој створена није настала као резултат сазревања социјално-економских прилика него превасходно као резултат политичке потребе. Као историјски извор употребила је и више књижевних радова, чија садржина представља сведочанство духовне климе једног времена. Све заједно, као и други разлози које је у овом одговору колегама због обимности немогуће наводити, потврђује да је књига колегинице Мире Радојевић нова и оригинална, изворно и историографски проверљива, разумљива и читаоцима који нису историчари.

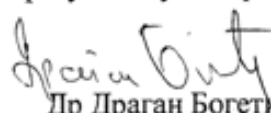
С обзиром на напред изречено сматрамо да је уложени приговор неоснован.

С поштовањем,

Београд, 21. фебруар 2019.

Проф. др Љубодраг Димић
Шеф Катедре за историју Југославије и писац реферата

Др Милан Ристић
Редовни професор Филозофског факултета у Београду

Др Драган Богетић,
Научни саветник у Институту за савремену историју

ПРИЈАВЉЕНО: 15. 03. 2019.		
Орг. јед.	Број	Прим.
	4921	

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА ИСТОРИЈУ

01/4 бр.
15.3.2019.
Београд

Декану Филозофског факултета у Београду,
Изборном већу Филозофског факултета у Београду

Образложено мишљење Одељења за историју о реферату Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање једног редовног професора за ужу научну област Историја Југославије са препоруком да се изабере проф. др Мира Радојевић

У складу са чланом 143, став 3. Статута Филозофског факултета, Одељење за историју је на редовној седници, одржаној 14. 3. 2019, утврдило образложено мишљење о реферату Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање једног редовног професора за ужу научну област **Историја Југославије** са препоруком да се изабере проф. др Мира Радојевић, написаног 30. 1. 2019. и достављеног декану 4. 2. 2019. Одељење је приступило утврђивању образложеног мишљења, пошто је на тај реферат поднет приговор, који су потписали проф. др Влада Станковић, проф. др Дубравка Стојановић, проф. др Милош Јагодић и проф. др Сузана Рајић, дана 18. 2. 2019.

Свим члановима Већа одељења, пре седнице, достављени су реферат, приговор на реферат и одговор Комисије на приговор. Седници је присуствовало 30 од 38 чланова Већа одељења. Дискусије није било. **Тајним гласањем, Одељење НИЈЕ УТВРДИЛО следеће образложено ПОЗИТИВНО мишљење о реферату и НИЈЕ ПОДРЖАЛО реферат:**

"Реферат је написан у складу са општим актима Универзитета у Београду и Филозофског факултета. Реферат је потпун. Подржавам реферат."

Резултат гласања био је: "ЗА" 15; "ПРОТИВ" 10; "УЗДРЖАН" 5; укупно гласало 30 чланова Одељења. У прилогу достављам копију Записника гласања.

Са поштовањем,
Управник Одељења за историју,
проф. др Милош Јагодић

M. Jagodic

Одељење за историју Филозофског факултета у Београду

Седница Одељења 14. 3. 2019.

ЗАПИСНИК ГЛАСАЊА

1. Образложено мишљење Одељења за историју о реферату Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање једног доцента за ужу научну област **Историја српског народа у новом веку** са препоруком да се изабере др Урош Шешум, написаног 4. 2. 2019. и достављеног декану 18. 2. 2019:

Реферат је написан у складу са општим актима Универзитета у Београду и Филозофског факултета. Реферат је потпун. Подржавам реферат.

Укупно гласало: 30; број гласова "ЗА": 18; број гласова "ПРОТИВ" 8; број гласова "УЗДРЖАН" 4.

2. Образложено мишљење Одељења за историју о реферату Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање једног ванредног професора за ужу научну област **Византологија** са препоруком да се изабере др Драгољуб Марјановић, написаног 18. 2. 2019. и достављеног декану 19. 2. 2019:

Реферат је написан у складу са општим актима Универзитета у Београду и Филозофског факултета. Реферат је потпун. Подржавам реферат.

Укупно гласало: 30; број гласова "ЗА": 17; број гласова "ПРОТИВ" 13; број гласова "УЗДРЖАН" 1.

3. Образложено мишљење Одељења за историју о реферату Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање једног редовног професора за ужу научну област **Историја Југославије** са препоруком да се изабере проф. др Мира Радојевић, написаног 30. 1. 2019. и достављеног декану 4. 2. 2019:

Реферат је написан у складу са општим актима Универзитета у Београду и Филозофског факултета. Реферат је потпун. Подржавам реферат.

Укупно гласало: 30; број гласова "ЗА": 15; број гласова "ПРОТИВ" 10; број гласова "УЗДРЖАН" 5.

Чланови Комисије за бројање гласова:

